

HOW "נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע" LED TO THE GOLDEN CALF

Shmot 32: 3-4, 19

(ג) וַיִּתְּפְרוּ קָל הָעָם אֶת נֹזְמֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּאֶזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיַּצַּר אֹתוֹ בְּחַרְט וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסַּכֵּה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶיהָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָעֵלּוּךְ מֵאַרְצְךָ מִצְרַיִם.
(יט) וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת הָעֵגֶל וּמַחֲלַת וַיַּחַר אֵף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַח מִיָּדוֹ אֶת הַלְּחֹת וַיִּשְׂבֵּר אֹתָם תַּחַת הָהָר

Shmot 19: 16-19, 20:15, 24: 16-18

(ז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֵיטֵב הַבִּקְרָר וַיְהִי קֹלֶת וּבְרָקִים וַעֲנַן כְּבֹד עַל הָהָר וַיִּקַּח שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד וַיִּחַרְד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה. (ז) וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם לְקִרְאֵת הָאֱלֹהִים מִן הַמַּחֲנֶה וַיִּתְּצֻבוּ בְּתַחֲתֵית הָהָר. (יח) וְהָרַסִּינִי עֵשׂוֹן כְּלוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו י"י בְּאֵשׁ וַיַּעַל עֵשׂוֹן כַּעֲשָׂן הַכֹּבֶשֶׂן וַיִּחַרְד כָּל הָהָר מְאֹד. (יט) וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְּקוֹל

וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלְּפִידִים וְאֶת הַקּוֹל וְאֶת הָהָר עֵשׂוֹן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּגְעוּ וַיַּעֲמֵדוּ מֵרַחֵק

(טו) וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל הָהָר וַיִּכַּסּוּ הָעֵנָן אֶת הָהָר. (טז) וַיִּשְׁכַּן כְּבוֹד י"י עַל הָרַסִּינִי וַיִּכַּסּוּ הָעֵנָן שְׁשֶׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הָעֵנָן. (יז) וַיִּמְרָא הַכְּבוֹד י"י אֶכְלֵת בְּרֹאשׁ הָהָר לְעֵינַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (יח) וַיָּבֵא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הָעֵנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה.

Yechezkel 1:4 + 13 + 24-28, 3:12-13

וַאֲרָא וְהִנֵּה רוּחַ סַעְרָה בָּאָה מִן הַצָּפוֹן עֲנַן גָּדוֹל אֵשׁ מִתְלַקַּחַת וְנִגְהָ לֹו סָבִיב וּמִתּוֹכָהּ קָעִין הַחֲשָׁמַל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ

וְדַמוֹת הַחַיּוֹת מֵרְאִיהֶם כְּנִחְלֵי אֵשׁ בְּעָרוֹת כְּמֵרָאָה הַלְּפִידִים הֵיא מִתְהַלְקֵת בֵּין הַחַיּוֹת וְנִגְהָ לֵאשׁ וּמִן הָאֵשׁ יוֹצֵא בְרָק

(כד) וְאֲשָׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפְיָהֶם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל שִׁדֵי בְלָכְתָם קוֹל הַמְּלָה כְּקוֹל מַחֲנֶה בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה כְּנַפְיָהֶן. (כה) וַיְהִי קוֹל מַעַל לְרִקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשֵׁם בְּעַמְדָם תִּרְפִּינָה כְּנַפְיָהֶן... (כח) כְּמֵרָאָה הַקִּשְׁתָּ אֲשֶׁר יְהִי בְּעֵנָן בַּיּוֹם הַגִּשְׁמָם כֵּן מֵרָאָה הַנִּגְהָ סָבִיב הוּא מֵרָאָה דְמוֹת כְּבוֹד י"י וְאַרְאָה וְאֶפֶל עַל פְּנֵי אֲשָׁמַע קוֹל מְדַבֵּר.

(יב) וַתִּשְׁאַנֵי רוּחַ וְאֲשָׁמַע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד י"י מִמְּקוֹמוֹ. (יג) וַיִּקַּח כְּנַפֵי הַחַיּוֹת מִשְׁקִיּוֹת אֵשׁ אֶל אַחֲוֹתָהּ וַיִּקַּח הָאוֹפְנִים לְעַמְתָם וַיִּקַּח רַעַשׁ גָּדוֹל.

Shmot 24: 9-10

ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל. (י) ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנות הספיר וכעצם השמים לטהר

Yechezkel 1: 26-27

(כו) וממעל לרקיע אשר על ראשם כמראה אבן ספיר דמות כסא ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם עליו מלמעלה. (כז) וארא כעין חשמל כמראה אש בית לה סביב ממראה מתניו ולמעלה וממראה מתניו ולמטה ראיתי כמראה אש ונגה לו סביב.

Yechezkel 10: 1,19-20

ואראה והנה אל הרקיע אשר על ראש הכרובים כאבן ספיר כמראה דמות כסא נראה עליהם (יט) וישאו הכרובים את כנפיהם וירומו מן הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמתם ויעמד פתח שער בית י"י הקדמוני וכבוד אלהי ישראל עליהם מלמעלה. (כ) היא החיה אשר ראיתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר ואדע כי כרובים המה

- Shadal (Breishit 3:24)

הכרובים: מלאכים, והמלה הפוכה מן רכוב, כמו (ש"ב כ"ב י"א) וירכב על כרוב ויעף. ונ"ל שהמלאכים נקראים מלאכים בבחינה שעושים רצונו של מקום ושליחותו, וכרובים בבחינה שכבוד האל וגדולת יכולתו מתגלים על ידיהם, וכאילו הוא רוכב עליהם ומתגלה בהם

Yechezkel 1: 3-10

(ג) היה היה דבר י"י אל יחזקאל בן בוזי הכהן בארץ כשדים על נהר כבר ותהי עליו שם יד י"י. (ד) וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש ... ומתוכה דמות ארבע חיות וזה מראהן דמות אדם להנה. (ו) וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם. (ז) ורגליהם רגל ישרה וכף רגליהם ככף רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלל.

Shmot 32: 1-6

... ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו... ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים... וירא אהרן ויבן מזבח לפניו... וישלימו ממחרת ויעלו עלות ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק

Shmot 20: 1-2

וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר. אנכי י"י אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים...

Shmot 24: 3-11

ויבא משה ויספר לעם את כל-דברי יהוה... ויכתב משה את כל-דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתיים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל: וישלח את-נערי בני ישראל ויעלו עלות ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים... ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל: ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנות הספיר וכעצם השמים לטהר:

Shmot 19: 20-25

(כ) וַיֵּרֶד יְיָ עַל הָר סִינַי אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְיָ לְמֹשֶׁה אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה. (כא) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בְּעַם פְּנֵי יְהִרְסוּ אֶל יְיָ לְרֵאוֹת וּנְפֹל מִמֶּנּוּ רָב.

Shmot 32: 26-28

(כו) וַיַּעֲמֵד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לִי אֵלֵי וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לֵוִי. (כז) וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׁימוּ אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יָרְכוֹ עִבְרוּ וְשׁוּבוּ מִשְׁעַר לְשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהַרְגוּ אִישׁ אֶת אָחִיו וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת קָרְבוֹ. (כח) וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי לֵוִי כְדִבְרַי מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן הָעָם בַּיּוֹם כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפֵי אִישׁ.

Shmot 19: 3-13

...וַיִּסְמְךָ שֵׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר (ג) וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְיָ מִן הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתִגִּיד לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. (ד) אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרַיִם וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְּפֵי נְשָׁרִים וְאָבֵא אֶתְכֶם אֵלַי. (ה) וְעַתָּה אִם **שְׂמוּעַ תִּשְׁמְעוּ בְקוֹלִי** וְשָׁמַרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי וְהִיִּיתֶם לִי סֻגְלָה מִכָּל הָעַמִּים ... וַיְבֵא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיִּשָּׂם לִפְנֵיהֶם אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְיָ. (ח) וַיַּעֲנוּ כָּל הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע וַיִּשָּׁב מֹשֶׁה אֶת דְּבָרֵי הָעָם אֶל יְיָ. (ט) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה הִנֵּה אֲנִי בָא אֵלֶיךָ בְּעָבַר הָעֵבֶן בְּעֵבֹר **יִשְׁמַע הָעָם בְּדִבְרֵי עַמְךָ** וְגַם בְּךָ יֵאֱמִינוּ לַעֲוֹלָם וַיִּגַּד מֹשֶׁה אֶת דְּבָרֵי הָעָם אֶל יְיָ. (י) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֶךְ אֶל הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וְכַבְּסוּ שַׂמְלֹתֵם. (יא) וְהָיוּ כְּנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד יְיָ לַעֲנִי כָּל הָעָם עַל הָר סִינַי. (יב) וְהִגְבַּלְתָּ אֶת הָעָם סָבִיב לְאָמַר הִשְׁמַרְוּ לָכֶם עֲלוֹת בְּהָר וְנִגַע בְּקִצְהוֹ כָּל הַנֹּגַע בְּהָר מוֹת יוּמָת. (יג) לֹא תִגַע בּוֹ יָד כִּי סָקוּל יִסְקַל אוֹ יָרֵה יִרֵה אִם בְּהֵמָה אִם אִישׁ לֹא יַחֲיֶה בְּמִשְׁחָ הַיָּבֵל הַמָּה יַעֲלוּ בְּהָר

Shmot 20: 14-18

וְכָל הָעָם **רֵאִים** אֶת הַקּוֹלֹת וְאֶת הַלַּפִּידִם וְאֶת הַקּוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת הָהָר עֹשֵׁן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְעוּ וַיַּעֲמָדוּ מֵרָחֵק.

- Mechilta D'Rebbi Yishmael:

"רואים את הקולות" – רואין הנראה וְשׁוֹמְעִין הַנִּשְׁמָע, דברי ר' ישמעאל. ר' עקיבא אומר: רואין וְשׁוֹמְעִין הַנִּרְאָה

(טו) וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֵתָה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאֵל דִּבֶּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן נָמוּת. (טז) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אַל תִּירְאוּ כִּי לְבַעֲבוֹר נִסוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי תַחֲטְאוּ. (יז) וַיַּעֲמֵד הָעָם מֵרָחֵק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל הָעָרְפֶּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים. (יח) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם **רְאִיתֶם** כִּי מִן הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם. (יט) לֹא תַעֲשׂוּן אֶתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם

Shmot 24: 1-11

(א) וְאֶל מֹשֶׁה אָמַר עָלָה אֶל יְיָ אֶתָּה וְאַהֲרֹן נָדָב וְאָבִיהוּא וְשִׁבְעֵים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֵק. (ב) וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל יְיָ וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ. (ג) וַיְבֵא מֹשֶׁה וַיִּסְפֹּר לָעָם אֶת כָּל דְּבָרֵי יְיָ וְאֶת כָּל הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה. (ד) וַיִּכְתַּב מֹשֶׁה אֶת כָּל דְּבָרֵי יְיָ וַיִּשְׁכֵּם בְּבֹקֶר וַיָּבֵן מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר וּשְׁתֵּים עָשָׂר מִצְבֵּה לְשָׁנִים עָשָׂר שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל. (ה) וַיִּשְׁלַח אֶת נְעָרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֲלֵית וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לַיְיָ פָּרִים. (ו) וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיִּשֶׂם בְּאֵזְנֵי הַדָּם זָרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ. (ז) וַיִּקַּח סֹפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע.

Mechilta d'Rabbi Yishmael to Shmot 22:3 (also Tosefta Bava Kamma 7:3)

מצינו באבותינו כשעמדו על הר סיני בקשו לגנוב דעת העליונה. שנאמר כל אשר דבר ה' נעשה
ונשמע (שמות יט) כביכול. ונגנב לב הקב"ה בידן

Rabbi Jonathan Sacks, Covenant and Conversation, The Spirituality of Listening, Eikev (5776)

... This idea – that knowing is seeing – remains the dominant metaphor in the West even today. We speak of insight, foresight and hindsight... When we understand something, we say, "I see." Judaism offered a radical alternative. It is faith in a God we cannot see, a God who cannot be represented visually... God communicates in sounds, not sights. He speaks. He commands. He calls. That is why the supreme religious act is Shema. When God speaks, we listen...

For the Greeks, the ideal form of knowledge involved detachment. There is the one who sees, the subject, and there is that which is seen, the object, and they belong to two different realms. A person who looks at a painting or a sculpture or a play in a theatre or the Olympic games is not himself part of the art or the drama or the athletic competition. He or she is a spectator, not a participant. Speaking and listening are not forms of detachment. They are forms of engagement. ... We can enter into a relationship with God, even though He is infinite and we are finite, because we are linked by words. In revelation, God speaks to us. In prayer, we speak to God. If you want to understand any relationship, between husband and wife, or parent and child, or employer and employee, pay close attention to how they speak and listen to one another. Ignore everything else...

Listening does not mean agreeing but it does mean caring. Listening is the climate in which love and respect grow. In Judaism we believe that our relationship with God is an ongoing tutorial in our relationships with other people. How can we expect God to listen to us if we fail to listen to our spouse, our children, or those affected by our work? And how can we expect to encounter God if we have not learned to listen. **On Mount Horeb, God taught Elijah that He was not in the whirlwind, the earthquake or the fire but in the kol demamah dakah, the "still, small voice" that I define as a voice you can only hear if you are listening.**

Shmot 34: 1-3

(א) וַיֹּאמֶר י"י אֶל מֹשֶׁה פָּסֵל לְךָ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁי וְכַתְּבֵתִי עַל הַלַּחַת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ
עַל הַלַּחַת הָרִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ. (ב) וְהָיָה נֶכּוֹן לְבַקֵּר וְעֵלִית בְּבַקֵּר אֶל הָרַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל
רֹאשׁ הָהָר. (ג) וְאִישׁ לֹא יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם אִישׁ אֶל יָרֵא בְּכָל הָהָר גַּם הַצֵּאן וְהַבַּקָּר אֶל יָרְעוּ אֶל מוֹל
הָהָר הַהוּא.

Tanchuma Buber, Miketz 8:2

ויאמר יעקב לבניו למה תתראו. אמר להם יעקב בבקשה מכם היו מצניעים עצמיכם, שאין קשה מעין הרע, וכן אתה מוצא בלוחות הראשונות, על ידי שניתנו בגדולה נשתברו, שנאמר וכל העם רואים את הקולות (שמות כ יח), אבל הלוחות השניים כשניתנו, לא ראה אותם אלא משה, שנאמר ואיש לא יעלה עמך וגו' (שם לד ג), ואף ירושלים לא חרבה אלא מפני עין רעה, שנאמר הזאת העיר שיאמרו כלילת יופי משוש לכל הארץ וגו' (איכה ב טו)

WHY CELEBRATE SHAVUOT AS ZMAN MATAN TORATEINU?

Shir HaShirim Rabbah 1:12:2

הקדוש ברוך הוא הקדים, דכתיב: וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהֵיטֵב הַבֶּקֶר, וְכָתִיב (שמות יט, יא): כִּי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יֵרֵד ה' לְעֵינֵי כָל הָעָם, וְשָׁנָה לָהֶם יִשְׂרָאֵל כָּל אוֹתוֹ הַלֵּילָה... בָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמִצָּאן יִשְׁנִים, הַתְּחִיל מִעֲמִיד עֲלֵיהֶם בְּקִלְאֲנִין... אָמַר רַבִּי יִצְחָק זֶה הוּא שְׂמִקְנָתָן עַל יְדֵי יִשְׁעֵיהוּ, שְׁנָאֲמַר (ישעיה נ, ב): מִדּוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ קִרְאֲתִי וְאִין עוֹנָה הַקְּצוֹר קִצְרָה יְדֵי מִפְדוּת.

Devarim 34:12

(י) וְלֹא קָם נְבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יָדְעוּ י"י פְּנִים אֶל פְּנִים. (יא) לְכָל הָאֵתָת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שָׁלַח י"י לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפָרְעֹה וּלְכָל עַבְדָּיו וּלְכָל אֶרְצוֹ. (יב) וּלְכָל הַיַּד הַחֲזָקָה וּלְכָל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל.

Sifre Devarim 34:12

ולכל היד החזקה – זו מכת בכורות. ולכל המורא הגדול – זו קריעת ים סוף.
רבי אלעזר אומר: לכל האותות והמופתיים – ומנין לפני הר סיני? תלמוד לומר: ולכל היד החזקה.
ומנין אף במדבר? תלמוד לומר: ולכל המורא הגדול. ומנין אף בשברי לוחות? נאמר להלן ואשברם לעיניכם (דברים ט"ז:ז), וכאן הוא אומר: אשר עשה משה לעיני כל ישראל.

Yerushalmi Shekalim 6:1:5

(ה) תני. רבי יהודה בן לקיש אמר. שני ארונות היו מהלכין עם ישראל במדבר. אחד שהיתה התורה נתונה בתוכו. ואחד שהיו שברי הלוחות נתונים בתוכו. זה שהיתה התורה נתונה בתוכו היה מונח באהל מועד. הדין היא דכתיב וארון ברית יי ומשה לא משו מקרב המחנה. זה שהיו שברי הלוחות בתוכו היה נכנס ויוצא עמהן ופעמים הוא מתרה עמהן. ורבנן אמרי. ארון אחד היה ...

Bavli Menachot 99a

{דברים י"ב} אשר שברת ושמתם בארון תני רב יוסף מלמד שהלוחות ושברי לוחות מונחין בארון

Yevamot 62b

שנים עשר אלף זוגים תלמידים היו לו לרבי עקיבא מגבת עד אנטיפרס וכולן מתו בפרק אחד מפני שלא נהגו כבוד זה לזה והיה העולם שמם עד שבא ר"ע אצל רבותינו שבדרום ושנאה להם ר"מ ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי אלעזר בן שמוע והם הם העמידו תורה אותה שעה תנא כולם מתו מפסח ועד עצרת

Megilat Rut 1:19

וּתְלַכְנָה שְׂתֵיהֶם עַד-בּוֹאֲנָה בֵּית לָחֶם וְיִהְיֶה כְּבוֹאֲנָה בֵּית לָחֶם וְתֵהֶם כָּל-הָעִיר עֲלֵיהֶן וְתֵאמְרָנָה הַזֹּאת נָעַמִי

Shabbat 88a

“וַיִּתְּצֵבוּ בְּתַחֲתֵית הֶהָרִי”, אָמַר רַב אֲבָדִימִי בְּרַחֲמָא בְּרַחֲסָא: מְלַמֵּד שְׂכַפָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם אֵת הֶהָר כְּגִיגִית, וְאָמַר לָהֶם: אִם אַתֶּם מְקַבְּלִים הַתּוֹרָה מוּטָב, וְאִם לֹא — שֵׁם תְּהֵא קְבוּרַתְכֶם. אָמַר רַב אֲחָא בְּרַחֲמֵי: יַעֲקֹב: מִכָּאן מוֹדְעָא רַבָּה לְאוֹרְיֵיתָא. אָמַר רַבָּא: אִף עַל פִּי כֵן הַדוּר קְבֻלָּה בִּימֵי אַחְשָׁרֹשׁ, דְּכָתִיב: “קִיְמוּ וְקַבְּלוּ הַיְהוּדִים” — קִיְמוּ מֵה שְׂקִיבְלוּ כְּבָר

Midrash Tanchuma Noach 3:4

ולא קבלו ישראל את התורה עד **שכפה עליהם הקדוש ברוך הוא את ההר כגיגית** שנאמר ויתיצבו בתחתית ההר (שמות י"ט) ואמר רב דימי בר חמא א"ל הקב"ה לישראל אם מקבלים אתם את התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם, ואם תאמר על התורה שבכתב כפה עליהם את ההר והלא משעה שאמר להן מקבלין אתם את התורה, ענו כלם ואמרו נעשה ונשמע מפני שאין בה יגיעה וצער והיא מעט אלא **אמר להן על התורה שבע"פ שיש בה דקדוקי מצות קלות וחמורות** והיא עזה כמות וקשה כשאול קנאתה, לפי שאין לומד אותה אלא מי שאוהב הקדוש ברוך הוא בכל לבו ובכל נפשו ובכל מאודו שנא' ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך (דברים ו').